

Arrest

nr. 285 193 van 21 februari 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van
advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 december 2022 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie 16 augustus 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 25 januari 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 22 maart 2022 een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De gemachtigde verklaart de verblijfsaanvraag onontvankelijk op 16 augustus 2022. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"K. (...), R. (...) (N° R.N. (...)) geboren te (...) Albanië op (...)"

En haar echtgenoot:

K. (...)i, A. (...) (N° R.N. (...)) geboren te (...) Albanië op (...)

nationaliteit: Albanië

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de verzoeken om internationale bescherming en dat zij een negatieve beslissing het Belgisch grondgebied dienden te verlaten. Mevrouw heeft 3 verzoeken om internationale bescherming ingediend en mijnheer heeft 2 verzoeken om internationale bescherming ingediend. De problematiek betrof bloedwraak. Hun verzoeken om internationale bescherming werden door de Belgische asielinstanties telkens afgewezen. Betrokkenen kunnen beroep doen op bescherming vanwege hun Albanese autoriteiten in geval er werkelijk sprake is van bloedwraak wat tot dusver niet persoonlijk in concreto kon bewezen worden. Beiden betekenden bevelen om het grondgebied te verlaten, maar gaven er geen gevolg aan.

Dat hun jongste zoon vanaf 2019 naar de katholieke school is gegaan om er de opleiding keukenmedewerker te volgen, vormt geen buitengewone omstandigheid die aanwijst dat het voor het gezin niet mogelijk zou zijn om zich voor een visum D tijdelijk te verplaatsen naar de Belgische ambassade in Bulgarije. Zijn schoolgang was kortstondig en enkel toegestaan in het kader van zijn ontwikkeling gedurende de verzoeken om internationale bescherming van zijn ouders en later ook van hemzelf. Betrokkene is gezien zijn leeftijd zeer waarschijnlijk in Albanië naar school gegaan en er is geen enkele element dat er opwijst dat hem de toegang tot een Albanese (hogere) school zal worden afgewezen. Betrokkene kan trouwens een studentenvisum aanvragen om in België verder te studeren. Niets wijst er op dat hij die aanvraag niet zou kunnen indienen bij de Belgische ambassade in Bulgarije. Betrokkene is nu meerderjarig.

Dat de oudste zoon lijdt aan autisme en epilepsie toont niet dat hij niet meer in staat zou zijn om terug te keren naar het land van herkomst of te reizen naar een land waar hij (tijdelijk) kan verblijven. Betrokkene heeft nagenoeg zijn hele leven in Albanië doorgebracht. Er wordt niet ingezien waarom hij niet meer in staat zou zijn om er met zijn problematiek eventueel tijdelijk opnieuw te vestigen. Er wordt niet aangegeven dat hij niet in staat zou zijn om eventueel mee te reizen naar Bulgarije om zich daar tot de Belgische ambassade te wenden.

Verzoekers verblijven recent op het Belgische grondgebied maar verwijzen toch naar de bescherming van artikel 8 EVRM gezien er volgens hen sprake zou zijn van integratie, een sociaal leven en sociale bindingen die bescherming verdienen. Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van relaties met kennissen op het Belgisch grondgebied maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Betrokkenen kunnen ondertussen met moderne middelen in contact blijven met hun kennissen in België. Verder wordt niet aangetoond dat er relaties zijn van afhankelijkheid met andere mensen op het Belgisch grondgebied die niet tijdelijk zouden kunnen onderbroken worden. Het gezin heeft bovendien ongetwijfeld een familiaal netwerk en vriendenkring in het land van herkomst. Mijnheer ging bijvoorbeeld op bezoek bij zijn zieke moeder. De elementen van integratie dienen voorgelegd te worden aan de Belgische ambassade. Mijnheer kan tewerkgesteld worden bij (...) voor het uitvoeren van tegelwerken. Ook op basis van tewerkstelling kan een gecombineerde vergunning (verblijf en tewerkstelling) worden aangevraagd via de Belgische

ambassade. Betrokkene toont niet aan dat hij zich daarvoor niet tot de Belgische ambassade zou kunnen richten.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het staat betrokkenen vrij een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige (financiële) steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reintegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage. Hierdoor kan de bewering dat betrokkenen niets meer zouden hebben om te kunnen overleven niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid.”

Tevens op 16 augustus 2022 neemt de gemachtigde twee beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers stellen, ieder apart, een beroep in tegen deze beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), gekend onder de rolnummers 285 513 en 285 498.

Verzoekers hebben samen twee meerderjarige kinderen, J. K. en H. K. Ook zij hebben elk een verblijfsaanvraag met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend, namelijk op 22 maart 2022 en op 7 juni 2022. Op 16 augustus 2022 verklaart de gemachtigde de verblijfsaanvraag van verzoekers' jongste zoon, H. K., eveneens onontvankelijk.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Ter adstruering van hun middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“1. Door de verzoekende partij werd een aanvraag tot machtiging van verblijf om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven gericht tot de verwerende partij, zich baserende op haar situatie en het bepaalde in art. 9bis Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Deze bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die voorschrijft dat een vreemdeling de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

De buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet betreffen de omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen.

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen.

In casu oordeelde de gemachtigde dat de door de verzoekende partij aangebrachte gegevens niet toelaten te besluiten dat zij haar verblijfsaanvraag niet kan indienen via de, in artikel 9 van de vreemdelingenwet voorziene, reguliere procedure en dat deze aanvraag daarom onontvankelijk is.

2. Verzoekers behoren tot een gezin, bestaande uit een moeder (K. (...) R. (...), geboren op (...)), vader (K. (...) A. (...), geboren op (...)), en twee meerderjarige zonen ((K. (...) J. (...), geboren op (...), hebbende de nationaliteit van Albanië, RR: (...) en K. (...) H. (...), geboren op (...)). Verzoekers beschikken allen over de nationaliteit van Albanië, doch zij dienden hun land van herkomst te ontvluchten.

In de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet van 22 maart 2022 werd door de verzoekende partij aangehaald dat het voor hen onmogelijk, dan wel zeer moeilijk, is om terug te keren naar Albanië om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

In de bestreden beslissing van 16 augustus 2022 wordt aangehaald dat de opgeworpen elementen door de gemachtigde niet kunnen aanvaard worden als “buitengewone omstandigheden” omdat, volgens de gemachtigde, de verzoekende partij in staat zou zijn om een aanvraag in te dienen via “de Belgische ambassade in Bulgarije”, dan wel “te reizen naar Bulgarije om zich daar tot de Belgische ambassade te wenden”.

In de bestreden beslissing wordt de verwijzing naar Bulgarije en de noodzaak om de aanvraag aldaar in te dienen via de Belgische ambassade herhaaldelijk aangegeven als volgt (stuk 1, eigen accentuering):

“Dat hun jongste zoon vanaf 2019 naar de katholieke school is gegaan om er de opleiding keukenmedewerker te volgen, vormt geen buitengewone omstandigheid die aanwijst dat het voor het gezin niet mogelijk zou zijn om zich voor een visum D tijdelijk te verplaatsen naar de Belgische ambassade in Bulgarije. Zijn schoolgang was kortstondig en enkel toegestaan in het kader van zijn ontwikkeling gedurende de verzoeken om internationale bescherming van zijn ouders en later ook van hemzelf. Betrokkene is gezien zijn leeftijd zeer waarschijnlijk in Albanië naar school gegaan en er is geen enkele element dat er opwijst dat hem de toegang tot een Albanese (hogere) school zal worden afgewezen. Betrokkene kan trouwens een studentenvisum aanvragen om in België verder te studeren. Niets wijst er op dat hij die aanvraag niet zou kunnen indienen bij de Belgische ambassade in Bulgarije. Betrokkene is nu meerderjarig.

Dat de oudste zoon lijdt aan autisme en epilepsie toont niet dat hij niet meer in staat zou zijn om terug te keren naar het land van herkomst of te reizen naar een land waar hij (tijdelijk) kan verblijven. Betrokkene heeft nagenoeg zijn hele leven in Albanië doorgebracht. Er wordt niet ingezien waarom hij niet meer in staat zou zijn om er met zijn problematiek eventueel tijdelijk opnieuw te vestigen. Er wordt niet aangegeven dat hij niet in staat zou zijn om eventueel mee te reizen naar Bulgarije om zich daar tot de Belgische ambassade te wenden”.

Dit betreft een manifeste beoordelingsfout van de gemachtigde.

De verzoekende partij beschikt niet over een verblijfsrecht in Bulgarije. Evenmin kan worden ingezien waarom een aftoetsing moet gebeuren naar de mogelijkheden van de verzoekende partij om een aanvraag in te dienen bij de Belgische ambassade in Bulgarije.

Dit betreft bovendien geen materiële vergissing, omdat herhaaldelijk wordt verwezen naar “de Belgische ambassade in Bulgarije”, dan wel “te reizen naar Bulgarije om zich daar tot de Belgische ambassade te wenden”.

wenden". Dat de verzoekende partij (enkel) beschikt over de Albanese nationaliteit is de verwerende partij voldoende bekend.

Het oordeel van de gemachtigde is hierom in strijd met artikel 9bis Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

3. Verzoekers behoren tot een gezin, bestaande uit een moeder (K. (...) R. (...), geboren op (...)), vader (K. (...) A. (...), geboren op (...)), en twee meerderjarige zonen ((K. (...) J. (...), geboren op (...), hebbende de nationaliteit van Albanië, RR: (...) en K. (...) H. (...), geboren op (...)).

Door de verzoekende partij - de moeder en vader van het gezin - werd op 22 maart 2022 een aanvraag ingediend op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet.

Op 16 augustus 2022 werd vervolgens een beslissing genomen waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet werd afgewezen als onontvankelijk omdat er geen "buitengewone" omstandigheden zouden zijn aangetoond. Deze beslissing heeft betrekking op de moeder en vader van het gezin.

Door beide kinderen van de verzoekende partij – K. (...) J. (...) K. (...) H. (...) - werd een aparte aanvraag tot machtiging van verblijf ingediend, waarbij zij beide aangeven zich in de onmogelijkheid te bevinden terug te keren naar Albanië. De aanvraag tot machtiging van verblijf voor de oudste zoon, K. (...) H. (...) werd op 16 augustus 2022 onontvankelijk verklaard. De aanvraag voor de oudste zoon van het gezin, K. (...) J. (...), is momenteel nog steeds in onderzoek. Zijn aanvraag werd op 26 april 2022 overgemaakt aan de verwerende partij (stuk 3: attest van inontvangstname).

Er blijkt echter niet dat de gemachtigde, bij het nemen van de bestreden beslissing op 16 augustus 2022, heeft rekening gehouden met de ingediende aanvraag van de oudste zoon van het gezin. In de bestreden beslissing komt dit niet ter sprake, terwijl de situatie van de minderjarige zoon wel wordt beoordeeld (stuk 1: "Dat de oudste zoon lijdt aan autisme en epilepsie toont niet dat hij niet meer in staat zou zijn om terug te keren naar het land van herkomst of te reizen naar een land waar hij (tijdelijk) kan verblijven. Betrokkene heeft nagenoeg zijn hele leven in Albanië doorgebracht. Er wordt niet ingezien waarom hij niet meer in staat zou zijn om er met zijn problematiek eventueel tijdelijk opnieuw te vestigen. Er wordt niet aangegeven dat hij niet in staat zou zijn om eventueel mee te reizen naar Bulgarije om zich daar tot de Belgische ambassade te wenden").

De aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet van de oudste zoon van het gezin is momenteel nog steeds in onderzoek. Er werd nog geen beslissing genomen door de gemachtigde.

De bestreden beslissing zou derhalve als gevolg hebben dat de verzoekende partij zou worden genooddaakt om hun aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Dit betekent derhalve dat het gezin zou worden gescheiden van elkaar, terwijl het gezin hechte banden heeft met elkaar en de oudste zoon in het bijzonder hulpbehoevend is (autisme en epilepsie).

Dit heeft ontegensprekelijk een gevolg op de aangehaalde familiale situatie door de verzoekende partij. Het oordeel van de gemachtigde is hierom in strijd met artikel 8 EVRM, artikel 9bis Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

4. De verzoekende partij merkt verder op dat de gemachtigde in de bestreden beslissing herhaaldelijk stelt dat de verzoekende partij slechts voor een "tijdelijke" of "korte" periode moet verblijven in Albanië, in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag tot machtiging van verblijf.

Wat "tijdelijk" of een "korte" periode is, wordt niet omschreven. De gemachtigde hanteert het criterium "tijdelijk" en een "korte" periode nochtans al uitgangspunt indien de periode ter sprake komt waarbinnen de verzoekende partij dient te verblijven in Albanië om de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet in te dienen, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

De tijdsperiode is ontegensprekelijk van belang in de beoordeling of het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk is om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Het is onzorgvuldig dan wel kennelijk onredelijk dat de gemachtigde deze tijdsperiode - dewelke fundamenteel is in de beoordeling - omschrijft als "tijdelijk" of "kort", zonder enige indicatie te geven over welke tijdsperiode men hanteert. Zelfs bij benadering wordt door de gemachtigde in de bestreden beslissing niet aangegeven welk criterium men onder "tijdelijk" of "kort" verstaat, terwijl men hieraan wel een aftoetsing maakt. De gemachtigde meent immers dat verzoeker in deze niet-omschreven periode, "tijdelijk" of "kort", in de mogelijkheid zou zijn om in Albanië te verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag tot machtiging tot verblijf.

Het oordeel van de gemachtigde is hierom in strijd met artikel 9bis Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

5. Gelet op bovenvermelde redenen blijkt dat de beoordeling van de gemachtigde inzake de "buitengewone omstandigheden" niet kan worden bijgetreden op basis waarvan de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard en dringt zich een schending op van artikel 9bis Vreemdelingenwet, samengelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."

2.2 Artikel 8 van het EVRM, waarvan verzoekers de schending aanvoeren, bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing. De Raad kijkt in eerste instantie na of verzoekers een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoeren in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoekers stellen dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat het gezin van elkaar wordt gescheiden. Verzoekers verwijzen hiermee naar hun twee meerderjarige kinderen, die ieder een aparte verblijfsaanvraag hebben ingediend met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) volgt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (cf. EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 33; EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Verzoekers brengen geen enkel bewijselement bij waaruit zou moeten blijken dat er *in casu* bijkomende elementen van afhankelijkheid bestaan. Er kan dan ook niet worden gesteld dat verzoekers in België een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM onderhouden.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om

zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De aangevoerde schending van de bovenvermelde algemene beginselen moet *in casu* verder worden onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Uit het voorgaande blijkt dat de mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen als uitzonderingsbepaling restrictief moet worden geïnterpreteerd. De “buitengewone omstandigheden” strekken er niet toe te verantwoorden waarom de machtiging voor een verblijf van meer dan drie maanden wordt verleend, maar om te verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet vanuit het buitenland wordt ingediend. Het betreft omstandigheden die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van herkomst, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken.

Een aanvraag ingediend met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet vereist dus een dubbel onderzoek:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de verwerende partij over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de consulaire of diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Hij dient met andere woorden aan te tonen dat het voor hem bijzonder moeilijk is terug te keren naar zijn land van herkomst of naar een land waar hij gemachtigd is te verblijven, om er zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen. Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

Krachtens de bestreden beslissing is de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk. *In casu* is dus de vraag aan de orde of de gemachtigde kon oordelen of verzoekers afdoende aannemelijk hebben gemaakt dat het voor hen onmogelijk, dan wel bijzonder moeilijk is om hun aanvraag te doen vanuit het land van herkomst of het land waar zij gemachtigd zijn te verblijven.

Verzoekers betogen dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat de humanitaire verblijfsaanvraag van hun oudste zoon, J. K., momenteel nog lopende is. Volgens verzoekers dwingt de bestreden beslissing hen aldus hun zoon achter te laten in België terwijl zij hun verblijfsaanvraag moeten indienen vanuit het buitenland.

Eerst en vooral merkt de Raad op dat verzoekers dit element niet hebben ingeroepen als buitengewone omstandigheid in hun verblijfsaanvraag. Het weze herhaald dat de vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ertoe gehouden is

alle volgens hem relevante gegevens voor de beoordeling van zijn situatie, in zijn verblijfsaanvraag op te nemen. Er rust geenszins enige verplichting op de gemachtigde om op eigen initiatief verdere onderzoeksdaden te stellen. Desalniettemin blijkt uit de synthesesnota van 16 augustus 2022, waarvan zich een afschrift in het administratief dossier bevindt, dat de gemachtigde weldegelijk op de hoogte was van het feit dat verzoekers' zoon J. K. op 22 maart 2022 een humanitaire verblijfsaanvraag heeft ingediend. In diezelfde synthesesnota motiveert de gemachtigde dat J. K. echter meerderjarig is. Gelet op het feit dat verzoekers niet aantonen een beschermenswaardig gezinsleven met hun meerderjarige zoon J. K. te onderhouden, ziet de Raad niet in welk belang verzoekers bij hun kritiek hebben. Hun meerderjarige zoon J. K. heeft immers een individuele verblijfsaanvraag ingediend, die los staat van de verblijfsaanvraag van zijn ouders. Verzoekers maken in ieder geval niet aannemelijk dat er een zodanige afhankelijkheidsband bestaat die zou verhinderen dat verzoekers zich (tijdelijk) naar de bevoegde diplomatieke post in het buitenland begeven om aldaar een verblijfsaanvraag in te dienen via de reguliere procedure.

Er dient te worden geconcludeerd dat verweerder in de bestreden beslissing alle door verzoekers ingeroepen elementen uiteenzet en bespreekt waarom er geen buitengewone omstandigheden zijn die een tijdelijke verwijdering van het grondgebied zouden kunnen verhinderen. De gemachtigde besluit dat deze elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom verzoekers hun verblijfsaanvraag niet zouden kunnen indienen via de gewone procedure in het buitenland. Waar verzoekers bekritisieren dat de 'tijdelijkheid' van deze periode niet nader wordt omschreven, wijst de Raad er op dat de motiveringsplicht niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden. Er kan, op basis van het geheel der motieven van de bestreden beslissing, bovendien worden aangenomen dat de notie 'tijdelijk' verwijst naar de periode die nodig is om de verblijfsaanvraag in het buitenland in te dienen en te onderzoeken.

Waar verzoekers tenslotte nog bekritisieren dat de bestreden beslissing melding maakt van 'Bulgarije' als zijnde de bevoegde diplomatieke post en zij daarentegen de Albanese nationaliteit hebben, gaan verzoekers eraan voorbij dat de diplomatieke post bevoegd voor Albanese onderdanen inderdaad de Belgische ambassade in Bulgarije is.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN